

عنوان مقاله:

تحلیل آوا و القا در اشعار عاشورایی صفایی جندقی

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات زبان و ادبیات غنایی، دوره 9، شماره 31 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

مهدی نجفی - گروه زبان و ادبیات فارسی، واحد نجف آباد، دانشگاه آزاد اسلامی، نجف آباد، ایران.

اسحاق طغیانی - استاد زبان و ادبیات فارسی دانشگاه نجف آباد و اصفهان

محبوبه خراسانی - گروه زبان و ادبیات فارسی، واحد نجف آباد، دانشگاه آزاد اسلامی، نجف آباد، ایران

خلاصه مقاله:

صفایی جندقی فرزند ارشد یغمای جندقی است و اشعار عاشورایی مهیج و سوزناک وی در قالب ترکیب بند سروده شده است. او در این شیوه گوی سبقت را از اقران ربوده و ترکیب بند عاشورایی او، مشحون از فنون و صنایع ادبی است. در این مقاله، از میان فنون ادبی مرثی تنها به آواها و صنایع مرتبط با آن مانند واج آرایی، انواع جناس و تکرار که بار موسیقایی کلام را افزایش می دهند، پرداخته شده است. تحلیل آوایی این اشعار از منظر مکتب فرمالیسم، با تأکید بر تحلیل آواها و القاهاست که موریس گرامون به آن ها توجه داشته است. بر این اساس در ذهن پرسش هایی مطرح می شود؛ آیا می توان از تکرار آواهای به کاررفته در شعر صفایی به القاهایی دست یافت؟ آیا تکرار واج و القای آن می تواند احساسات یا نام آوایی را تداعی کند؟ در تحلیل واجی نوحه ها، با در نظر گرفتن تأثیر انتخاب واژگان و تکرار آن ها بر موسیقی و معنای نوحه ها به تکرار واج ها، القا، جایگاه و شیوه های تولید توجه شده است. در این مقاله به آواها، میزان کاربرد آن ها، القاهای و تصویرسازی های به کار رفته در نوحه ها پرداخته تا میزان موفقیت شاعر را در انتقال مفاهیم و پیام مشخص کند. نتیجه اینکه تکرار آواها توانسته اند احساسات و حسیات را تداعی کنند؛ بسامد بالای واژه بم "آ" و همخوان خیشومی "ن" در اشعار صفایی جندقی، حاکی از القای درد، رنج و نارضایتی است، حتی اگر در مضمون بیت ها و کلام او آشکارا بیان نشده باشد.

کلمات کلیدی:

صفایی جندقی، نوحه، آوا و القا، موریس گرامون، فرمالیسم، تحلیل آوایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1248186>

